

תדרוך

הסרט בטוויזיה

*** פורצי הסכרים (אנגליה) - סרט מלחמתי טוב על חיל האוויר הבריטי והדרך בה הצליח לפוצץ את סכרי גרמניה הנאצית. עם מייקל רדגרייב וריצ'ארד טוד.

תל-אביב

*** האורזים (סטודיו, איטליה) - עלית הנאצים בגרמניה כפי שהיא משתקפת בקורות משפחת תעשיינים גדולה בגרמניה. רחבי-ימים ומרשים. במאי: לוקינו ויסקונטי.

*** ההודאה (פאר, צרפת) - סיפור האימים של ארתור לונדון, מנהיג קומוניסטי ציני, שנדון יחד עם סלאנסקי במשפט-ראווה ונמצא אשם רק משום שהמפלגה החליטה שהגיע זמנו ללכת. משחק ובימוי מעולים.

*** המסעדה של אלים (פריז, ארצות-הברית) - מבט מבוגר אל עולמם של היפויז'ה הלומותיהם וכל מה שגורם לכך כי לא יתגשמו לעולם. הבמאי: ארתור (בוני וקלייד) סן.

ירושלים

*** גבירתי הנאווה (אוריון, ארצות-הברית) - המחזמר המפורסם ביותר גירסה מסוארת, בימוי מלוטש של ג'ורג' קייקור ומשחק יוצא מן הכלל של רקט האריסון.

*** אנטוניוניו זאברסקי (אר-נו, ארצות-הברית) - תאור של אמריקה כפי שהיא משתקפת בעיניו של אינטלקטואל אירופי, שלא החליט עדיין מה יחסו למציאות שמעבר לאוקיאנוס.

חיפה

*** יום לפני הכניעה (רון, ארצות-הברית) - הקנה חזרת של סרט מלחמתי רחב מימדים על הקרב הגדול האחרון במלחמת העולם השנייה. אסטרטגית ישרן משכנעת.

כוכבים

שני תפקידים

שהוחמצו

עולם הכדור הוא עולם מזורז מאוד. שחקנים מוכנים להקריב הכל למען תפקיד מוצלח ומאבדים אותו לעיתים בגלל סיבות שאיש לא היה חושד בקיומן. זה מה שקרה לשחקנית הצעירה ברנדה ואקאר, אשר גילמה את נערת השעשועים הקונה את שירותיו של ג'ון היט בקאובוי על חצות. ברנדה הזומנה למלא תפקיד ראשי בסרטו של קירק דאגלס קרב אקדמי, והנה לפתע מסתבר שכל העיסקה ביטלה.

מה הסיבה? זאת נערה יוצאת מן הכלל ונחשקת בחסד, מסביר קירק דאגלס, אבל בוי, מייקל, מאוהב בה עד כדי כך, שאילו הייתי מתעלם עימה בסרט, הייתי חש כי אילו התעלמתי עם בתי. מסקנה: כוכב-גולה, אל התקרבו לבניהם של כוכבים מפורסמים. זה עוד יכול לעלות בתפקיד שונן.

יעוד תפקיד שהוחמץ. בסרט שעשה סטיב מקיני על מירוצי המכוניות בלה-מאנס, מירוצים הנמשכים עשרים וארבע שעות רצופות ומהים את אחד המיבתנים הקשים ביותר לנהיגים מיקצועיים, נועד תפקיד חשוב לנהג ממוצא איטלקי. לאחר חינושים מרובים, הוצע התפקיד לזמר ז'יל-בר בוקו, שהוא דמות מוכרת ואהודה ב'ארצות-הברית' (וזה שיקל חשב בבחינת שדקן). בקו רצה מאוד לומר כן, אלא שהתחייב לסיבוב חזר של הופעות. עברו צריך היה לכתוב חומר חדש, וגרוע מכל, הוא נתקף במחלת קיבה מיסטורית שיתקה אותו למשך זמן ממושך למיטה. וכך הלכה הדוממות של סז לאיבוד.

מוסמכת

בענייני אהבה

גימנים טרופים אלה, כאשר הגיל הנכון ביותר נע בין שמונה-עשרה לעשרים-ושתיים

הו רחל, רחל!

רחל (רוי) המקוננת

והדימויים הרבים הצצים על כל צעד ושעל בסרט, נראים לא פעם כאילו הודבקו לסיפור כדי שיחיה עד אורך של סרט מלא, ולאידווקא משום שהיה צורך חיוני בהם. החלק המוצלח ביותר בסרט הוא המלל שמלווה אותו, בעיקר משום שהוא רצוף ציטטות מרחל. אלא שלשם כך אפשר לקרוא את שיריה ואין צורך ללכת לקולנוע.

לאנקסטר

והנהפכה

אפאש (תמר, תל-אביב; אר-צות-הברית) - הוא אחד המעריבונים הראשונים אשר הציגו את האינדיאני כאדם בעל חווייה מעוגנת בזמן מוגדר. ולא כסתם רוצח צמא-דם המקשט את הבד בנוצותיו ואח-פס-הקול בצריחותיו.

הבמאי רוברט (12, הנועזים) אלדריץ' בחר סיפור על ראש שבט צעיר, אשר אינו מסכים לכוף ראשו עם כל שאר בני גזעו, כאשר אלה נכנעים לצבא האמריקאי ומובלים לשמורות טבע. בהן אינם יכולים עוד לצוד, לרכב חופשיים ולחיות כבני-חורין. האינדיאני הצעיר נמלט מן השמורה ויוצא למלחמה פרטית נגד הצבא ונגד כל מי שמנסה להגביל את החופש הפרטי שלו. סיפורו של מל-חמה נואשת זו, שנועדה למלכתחילה לכישלון, מועלה על הבד בעוצמה דרמטית רבה ועל אף כל מעשיו הפראיים של בן השבט הזורע מוות סביבו, הוא מתקבל בסופו של דבר כדמות מרשימה ואצילה יותר מכל שומרי החוק הרודפים אותו. ואם לא די בכך, הרי שהדרך בה מגלם ברט לאני קסטל, הצעיר עדיין, את התפקיד הראשי, מהווה חווייה קולנועית בפני עצמה.

אף כי הסרט הוא כבר בן שש-עשרה שנה, יש בו הר-

האינדיאני נוקם במימסד

בה מן האקטואליות, משום שהוא מתאר את סוג המהיכנים הקמים נגד המימסד ונלחמים בו עד חורמה, שהם היום באופנה. ולמען האמת, מעטים מן הסרטים הנעשים היום מצליחים להגיע לתוצאה משכנעת יותר.

תחליף לחופשה

בריביירה

שלום ולהתראות (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) - הוא אחד מאותם הסרטים שנעלמו כמעט לחלוטין מתעשיית האשליה: קומדיה רומנטית צבעונית, עם הומור שאינו נועז מדי, עם נופים מקסימים, שחקנים יפים, דורות-פאר ועלילה שמשקלה כבועת-סבון. אין כאן כל כוונות נשגבות, אין משמעות נסתרת מאחורי הדברים, אין תעלולים טכניים ויומרות אמנותיות - בוודאי שאין. פשוט, אמצעי לבילוי שעתיים בלתי-מחייבות. סרט כמו שהוליווד היתה מרבה לעשות לפני כמה שנים, ואינה מעזה עוד לעשות היום.

גיבורי הסרט הם שניים: אנגלי צעיר הצד מיליונרים הנתונים במצוקה בבתי ההימורים המפוראים של הריביירה, קונה מהם את מכוניתיהם בזיל-הזול ומוכר אותן אחר-כך לסוחר-מכוניות ממולה, ונערה צרפתייה מקסימה, הנשואה לאיש החברה-הגבוהה, אציל, המבוגר ממנה.

הסיפור נודד מקאן לפאריס, מפאריס למאריסי, מווללה מפוארת אחת לשנייה, ממכונית, לבנטלי" למכונית, אסטון מארטינ", מ"רולס-רויס" עתיק ל"בוגאט" היסטורית. הצופה אינו חייב להתאמץ, הוא יכול להנות מקלסטר פניה הנאה והסימפטי של ג'וניב ז'יל (ראה, "כוכבים"); מן האוסף המרשים של מכוניות-פאר מכל הסוגים; מן

הברונית (זיל) נשתוללת

הצילומים הנפלאים של הנרי דקא ומבימוי שוטף וחלקלק של ז'אן ("ג'וני בלינדה") נגולסקו הוותיק, אחד מאמני הרגשות של הוליווד בשנות הארבעים והחמישים. מי שעיף כבר מכל הרציחות, הצריחות והעצבנות שב-אופנה, יוכל לנוח מעט ולהשתכשך בחברה הגבוהה.

בשנות השבעים? כיצד תתנהג, ומה אפשר לצפות ממנה?

לחפש הדרכה ומורה-נבוכים לקראת עולם המחר. למשל, יהיו פני הגערה המצליחה

מי שאינו מאמין, יכול לשאול כל סטודנט באמריקה, וכאשר עצם המילה "מוסר" מע-לה באוויר ריח של נפטלין, הולכים הכל